

§ 5.

Tiendeieren er forpligtet til aarlig at levere saa meget Brændsel af den Art, der i Almindelighed uden lang Transport forekommer der paa Stedet, som af Kirkesynet skjønes at være nødvendigt for Kirkens Opvarmning ved de ifølge § 4 anbragte Kaffelovne paa de almindelige Søn- og Helligdage i Vintermaanederne fra 15de Oktober til 15de April. Dog maa de Tiendeieren paahvilende Brændfelsudgifter intet Aar overstige $\frac{1}{10}$ af Kirkens Indtægt, fraregnet Skatter og Afgifter. Yderligere Omkostninger ved Indfyringen og deslige ere ham derimod uvedkommende.

§ 6.

Skulde en fuldstændigere og mere bekostelig Varmeindretning end ovenanført, kan Tiendeieren ikke modsætte sig en saadan Foranstaltnings Gjennemførelse, naar de fornødne Penge ere tilveiebragte, og Kirkesynet i Øvrigt billiger Planen. Tiendeieren kan da kun tilpligtes at betale en saa stor Del af Omkostningerne, som Kirkesynet maatte paalægge ham under fornødent Hensyn til Tiendeierens Forpligtelse i Almindelighed, til Forholdet mellem Kirkens Størrelse, Betydning og Indtægter, samt til den forhøiede Assuranceafgift og sandsynlige forøgede Vedligeholdelsesudgifter. I intet Fald kan Tiendeieren paalægges større Andel af Anlægsbekostningerne end, hvad Kirkens Indtægt har udgjort i det sidste Aar, fraregnet Skatter og Afgifter.

§ 7.

Sikkerhed for Tilveiebringelsen af de Omkostninger, der ikke paahvile Tiendeieren, for Varmeindretningens forsvarlige Behandling og vedvarende Afbenyttelse i den foreskrevne Del af Aaret maa stilles paa den Maade, som Kirkesynet finder tilstrækkelig betryggende for Tiendeieren, hvorimod denne da ikke kan modsætte sig Kirkens Opvarmning ved Gudstjeneste og kirkelige Handlinger ogsaa udenfor de ordinære Helligdage.

§ 8.

Øthvert af Kirkesynet i Henhold til nærværende Lov afgivet Skjøn er underkastet de almindelige Regler i Kirkesynsloven af 19de Februar 1861.

§ 9.

Denne Lov gjælder ikke for Kjøbenhavn.